

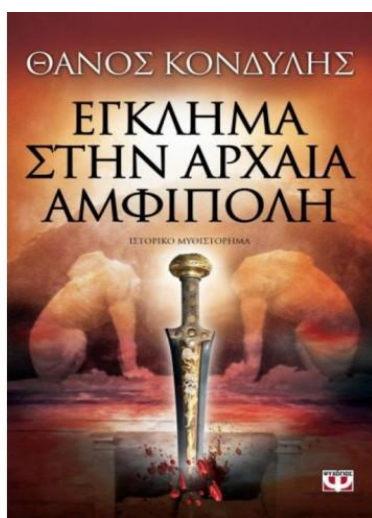
Ο συγγραφέας Θάνος Κονδύλης και το «Έγκλημα στην αρχαία Αμφίπολη»

Σάββατο, 10 Οκτωβρίου 2015 - 10:2

Συνέντευξη στη Μαίρη Γκαζιάνη

«Τελικά οι σύγχρονοι Έλληνες φέρουμε στο αίμα μας το dna των αρχαίων προγόνων μας όσο και αν αυτό ορισμένες φορές αμφισβητείται από σύγχρονους επιστήμονες» ισχυρίζεται ο συγγραφέας Θάνος Κονδύλης.

ΕΡ. Πότε ξεκινήσατε να γράφετε λογοτεχνικά βιβλία;

ΑΠ. Είναι πριν από δώδεκα χρόνια. Τότε πήρα τη μεγάλη απόφαση της επαγγελματικής ζωής μου. Και κρίνοντας εκ του αποτελέσματος νομίζω ότι δικαιώθηκα πλήρως. Πραγματικά μετά από τόσα χρόνια πιστεύω ότι έκανα τη σωστή επιλογή. Μια επιλογή που με γεμίζει και με έχει ολοκληρώσει ως άνθρωπο

ΕΡ. Τι είναι για εσάς η συγγραφή;

ΑΠ. Είναι κάτι πολύ παραπάνω από απλό επάγγελμα. Για μένα είναι η ίδια μου η ζωή. Αυτό βέβαια δεν σημαίνει ότι δεν υπάρχει τίποτα άλλο για μένα. Αλλά επαγγελματικά η συγγραφή έχει τόσα πολλά να προσφέρει σε κάθε επίπεδο – συναισθηματικό, δημιουργικό, κοινωνικό, διαπροσωπικό – στο συγγραφέα από κάθε άποψη που δεν το χωράει ο νους του ανθρώπου.

**ΕΡ. Έχετε γράψει μέχρι σήμερα πολλά βιβλία.
Περιλαμβάνονται βιογραφικά στοιχεία στα βιβλία σας;**

ΑΠ. Ελάχιστα. Ο υποψιασμένος αναγνώστης που ασχολείται με τη ζωή του συγγραφέα μπορεί να τα ανακαλύψει. Επίσης οι πολύ καλοί μου φίλοι και οι συγγενείς μου τα γνωρίζουν. Αυτό όμως δεν σημαίνει ότι τα βιβλία μου είναι έστω και σε ένα ποσοστό αυτοβιογραφικά. Αλλά όπως και να το κάνουμε ο κάθε συγγραφέας είναι άνθρωπος. Ως εκ τούτου φυσιολογικό είναι κάποιες στιγμές να επιτρέψει να περνούν στα γραπτά του και στοιχεία τη προσωπικής του ζωής.

ΕΡ. Από τι εμπνέεστε για να αρχίσετε να γράφετε ένα νέο βιβλίο;

ΑΠ. Αυτή την ερώτηση μου την έχουν κάνει πολλές φορές. Η έμπνευση για μένα δε είναι κάτι στατικό. Για να μιλήσω διαφορετικά, δεν μπορώ να πω ότι την έμπνευση θα την βρω εδώ ή εκεί, σε τούτο τον άνθρωπο, σε εκείνο το περιβάλλον. Η έμπνευση είναι σαν τον αέρα. Βρίσκεται παντού. Κάθε τι μπορεί να μου προκαλέσει το ενδιαφέρον και να μου γεννήσει μια ιδέα.

ΕΡ. Γιατί σε πολλά βιβλία σας επιλέγετε να αναφέρεστε στην αρχαία Ελλάδα;

ΑΠ. Ουσιαστικά δεν είναι και πάρα πολλά στο σύνολο των περίπου είκοσι βιβλίων. Αλλά η αρχαία Ελλάδα έχει τη δική της γοητεία και από ιστορικής και από συναισθηματικής άποψης. Πάντα μου άρεσε η αρχαία ιστορία, και βέβαια το ίδιο και στους αναγνώστες μου, γι αυτό και τα βιβλία με ιστορικό περιεχόμενο, και δη αρχαίο ελληνικό ενδιαφέρον, γίνονταν ανάρπαστα.

ΕΡ. «Μια ζωή ένα φίλι» είναι ο τίτλος ενός βιβλίου σας. Μπορεί μια ζωή να καλυφθεί μ' ένα μόνο φίλι;

ΑΠ. Θεωρητικά στον έρωτα όλα είναι δυνατόν να συμβούν. Σκεφτείτε, πόσες και πόσες φορές έχετε ακούσει από φίλες και φίλους να μιλούν για τον ένα και μοναδικό έρωτα που βίωσαν για λίγες στιγμές, για λίγες μέρες, για λίγους μήνες στο παρελθόν κάποια στιγμή. Ο έρωτας είναι παντού και πάντα ο ίδιος. Οι άνθρωποι αλλάζουν, αυτός ποτέ!

ΕΡ. «Τα γαλάζια φτερά του έρωτα» και «Έρωτας δολοφόνος». Τελικά τι είναι ο έρωτας, άγγελος ή δαίμονας;

ΑΠ. Θα έλεγα είναι σαν μια φωτιά. Με αυτήν μπορείς να μαγειρέψεις το φαγητό που θα φας αλλά και να κάψεις τα χέρια σου. Ο έρωτας βρίσκεται παντού γύρω μας. Άλλοι τον «εκμεταλλεύονται», εννοώ αφήνονται σε αυτόν και τον ζουν, ενώ άλλοι τον χρησιμοποιούν υστερόβουλα και βέβαια αποτυγχάνουν να ερωτευτούν πραγματικά και να αγαπήσουν .

ΕΡ. Το 2007 εκδόθηκε το βιβλίο σας «Έγκλημα στην αρχαία Ολυμπία» και το 2015 εκδόθηκε το βιβλίο σας «Έγκλημα

στην αρχαία Αμφίπολη». Το ένα αποτελεί συνέχεια του άλλου ή είναι ανεξάρτητα; Υπάρχει κάποια σύνδεση μεταξύ τους;

ΑΠ. Σαφώς κι υπάρχει σύνδεση. Είναι μια καινούργια ιστορία του αστυνόμου Αλεξάνδρου. Στο «Έγκλημα στην αρχαία Ολυμπία» ο Αλέξανδρος αναλαμβάνει να διαλευκάνει ένα έγκλημα που συμβαίνει στη διάρκεια κάποιων Ολυμπιακών αγώνων, όταν δολοφονείται ένας Σπαρτιάτης αθλητής. Στο «Έγκλημα στην αρχαία Αμφίπολη» μεταβαίνει ως ελεγκτής δικαστής στην Αρχαία Αμφίπολη, την αποικία των Αθηναίων στη Μακεδονία, για να διαπιστώσει αν λειτουργεί σωστά το δικαστικό σύστημα της πόλης. Αλλά εκεί θα εμπλακεί σε μια πολλαπλή δολοφονία την οποία ως ανώτατος δικαστικός θα κληθεί να διαλευκάνει.

ΕΡ. Στο «Έγκλημα στην αρχαία Αμφίπολη» υπάρχει λεπτομερής περιγραφή της τοποθεσίας, των κτιρίων, των ενδυμασιών της εποχής εκείνης. Κατά πόσο ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα;

ΑΠ. Θα έλεγα σχεδόν απόλυτα στα πλαίσια του δυνατού. Εννοώ ότι όταν κάποιος γράφει ένα ιστορικό μυθιστόρημα είναι και των πραγμάτων υποχρεωμένος να μένει κοντά τόσο στα ιστορικά γεγονότα όσο και στα αρχαιολογικά δεδομένα. Διαφορετικά κινδυνεύει το μυθιστόρημα του να θεωρηθεί αποτυχημένο αλλά και μόνο για τα ιστορικά και αρχαιολογικά του σφάλματα.

ΕΡ. Η έμπνευσή σας να γράψετε για την αρχαία Αμφίπολη σχετίζεται με τις ανασκαφές που πραγματοποιούνται εκεί σήμερα;

ΑΠ. Ουσιαστικά το μυθιστόρημα και η πρώτη του γραφή είχε γίνει πριν από τρία χρόνια, πριν ακόμα γίνουν οι μεγάλες αποκαλύψεις στον τύμβο Κάστα. Αλλά σαφώς τώρα επηρεάστηκα από τι νεότερες εξελίξεις. Γι αυτό και στο βιβλίο ο αναγνώστης δεν θα μείνει με την απλή ιστορία σχετικά με το έγκλημα που διερευνά ο δικαστής Αλέξανδρος. Θα μάθει επιπλέον για τον τύμβο, αλλά και για την πόλη και τους κάτοικους της στην αρχαία εποχή.

ΕΡ. Στο τελευταίο κεφάλαιο του βιβλίου αναφέρεστε στον τύμβο της Αμφίπολης με λεπτομερή περιγραφή και παράλληλα αναφέρετε τίνος παραγγελία ήταν. Δεδομένου ότι, λόγω σπουδών, έχετε τις γνώσεις, είναι η δική σας άποψη ή αφορά την εξέλιξη της ιστορίας του βιβλίου;

ΑΠ. Πιστεύω ότι σε αυτό το σημείο ο μύθος εμπλέκεται ομαλά με την πραγματική ιστορία. Σύμφωνα με τι τελευταίες αποκαλύψεις ο τύμβος είναι μακεδονικός, δηλαδή κατασκευάστηκε την εποχή των Μακεδόνων βασιλέων, πράγμα που και εγώ προβάλλω στο ΕΓΚΛΗΜΑ ΣΤΗΝ ΑΡΧΑΙΑ ΑΜΦΙΠΟΛΗ. Έτσι καταφέρνω να δώσω στον αναγνώστη το μεγαλείο της μακεδονικής γης και της ελληνικής ιστορίας της.

ΕΡ. Τα ήθη της εποχής αναφέρονται λεπτομερειακά. Τελικά τα πάθη επικρατούσαν στην αρχαία Ελλάδα;

ΑΠ. Περισσότερο απ' όσο πιστεύουμε σήμερα. Τελικά οι σύγχρονοι Έλληνες φέρουμε στο αίμα μας το dna των αρχαίων προγόνων μας όσο και αν αυτό ορισμένες φορές αμφισβητείται από σύγχρονους επιστήμονες. Δυστυχώς σήμερα κουβαλάμε επάνω μας, μέσα μας, πολλές από τι κακές νοοτροπίες των προγόνων μας. Μερικά λοιπόν πράγματα δεν αλλάζουν ποτέ όσες χιλιετίες και αν περάσουν.

ΕΡ. Πόσο χρόνο χρειάζεστε, για να συλλέξετε τις πληροφορίες που απαιτούνται, προκειμένου να γράψετε ένα βιβλίο όπως το «Έγκλημα στην αρχαία Αμφίπολη»;

ΑΠ. Για ένα ιστορικό μυθιστόρημα χρειάζεται έρευνα μηνών. Ειδικά για το συγκεκριμένο βιβλίο χρειάστηκα τέσσερεις μήνες εντατικής έρευνας σε βιβλιοθήκες και διαδίκτυο. Και άλλοι περίπου δυο μήνες για να συνθέσω το υλικό μου με βάση πάντα τις καινούριες ανακαλύψεις.

ΕΡ. Θα συναντήσουμε σε επόμενο βιβλίο τον ανώτατο δικαστικό Αλέξανδρο τον Αθηναίο;

ΑΠ. Ομολογώ ότι ήδη μια ιδέα έχει αρχίσει να συντίθεται στο μυαλό μου για την καινούργια περιπέτεια του Αλεξάνδρου. Δεδομένου δε ότι το ΕΓΚΛΗΜΑ ΣΤΗΝ ΑΡΧΑΙΑ ΑΜΦΙΠΟΛΗ εξαντλήθηκε, νομίζω ότι το αναγνωστικό κοινό δεν θα είχε αντίρρηση να διαβάσει κάτι καινούργιο.

ΕΡ. «Θα το κρατήσω για πάντα, καλέ μου, για πάντα... για πάντα αγαπημένε μου» απευθύνεται η Ευμορφία στον Αλέξανδρο. Υπάρχει «για πάντα ή ποτέ» στον έρωτα;

ΑΠ. Νομίζω ναι, υπάρχει. Αλλά είναι πολύ δύσκολο να βρεθεί ανάμεσα στους ανθρώπους. Είναι σαν το διαμάντι μέσα στον βούρκο της κοινωνίας. Είναι πολύ λίγες οι περιπτώσεις μιας αγάπης που είχε αιώνια ισχύ. Ειδικά στη σημερινή εποχή όπου ο έρωτας έχει ευτελιστεί, το να βρεις ένα σύντροφο που θα τον κρατήσεις για πάντα, είναι πραγματικά σπάνιο.

ΕΡ. «Φοβήθηκα; Ίσως. Ντράπηκα; Μπορεί.» σκέφτεται ο ήρωας του βιβλίου. Κατά πόσο βρίσκεστε πίσω από αυτές τις λέξεις;

ΑΠ. Η διερευνητική ματιά σας έπεσε διάνα. Ναι, ομολογώ ότι σε αυτή τη φράση κρύβεται ένα κομμάτι από το παρελθόν μου. Δεν θα ήθελα να επεκταθώ περισσότερο, αλλά κι εγώ έχω περάσει από μια παρόμοια κατάσταση.

ΕΡ. Τι θα θέλατε να πείτε ως επίλογο της κουβέντας μας;

ΑΠ. Στόχος των μυθιστορημάτων μου δεν είναι να παρουσιάσω μια απλή ιστορία στον αναγνώστη μου, αλλά να τον κάνω λίγο πιο ενημερωμένο και, αν θέλετε, λίγο περισσότερο σοφό. Νομίζω ότι αυτός είναι και ο πραγματικός ρόλος της λογοτεχνίας από την εποχή του προγόνου μας του Αισώπου με τις πανέμορφες διδακτικές ιστορίες του. Εύχομαι οι αναγνώστες μου να συνεχίσουν να με περιβάλλουν με την ίδια αγάπη και στα επόμενα χρόνια. Άλλωστε γι' αυτό και εγώ μοχθώ πάνω στις σελίδες των βιβλίων μου, ώστε να τους παρουσιάζω κάθε φορά κάτι που θα τους ικανοποιεί σε μεγάλο βαθμό.